

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

19 юли 2012 година*

„Обжалване — Търговска политика — Дъмпинг — Внос на глифозат с произход от Китай — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 2, параграф 7, букви б) и в) — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Понятие за значителна намеса на държавата по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), първо тире — Публичен акционер, който контролира de facto общото събрание на акционерите на производителя — Приравняване на такъв контрол на „значителна намеса“ — Преценка на механизъм за потвърждаване на договорите за износ — Граници на съдебния контрол — Преценка на предоставените доказателства“

По дело C-337/09 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 18 август 2009 г.,

Съвет на Европейския съюз, за който се явява г-н J.-P. Них, в качеството на представител, подпомаган от G. Berrisch, Rechtsanwalt,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, установено в гр. Цзянде (Китай), за което се явяват първоначално D. Horovitz, avocat, впоследствие F. Graafsma, J. Cornelis и A. Woolich, advocaten, както и K. Adamantopoulos, dikigoros, и D. Moulis, barrister,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват г-н T. Scharf и г-н N. Khan, както и г-жа K. Talabér-Ritz, в качеството на представители,

Association des utilisateurs и distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace), за която се явява г-н J. Flynn, QC,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н A. Tizzano, г-н J.N. Cunha Rodrigues, г-н K. Lenaerts, г-н J.-C. Bonichot, г-н J. Malenovský и г-н M. Safjan, председатели на състав, г-н G. Arestis, г-н A. Borg Barthet, г-н M. Pešič (докладчик), г-н Ал. Арабаджиев, г-жа C. Toader и г-н J.-J. Kasel, съдии,

* Език на производството: английски.

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,

секретар: г-жа L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 29 ноември 2011 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 19 януари 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Съветът на Европейския съюз иска отмяната на Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности [понастоящем Общият съд] от 17 юни 2009 г. по дело Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group/Съвет (Т-498/04, Сборник, стр. II-1969, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отменя член 1 от Регламент (ЕО) № 1683/2004 на Съвета от 24 септември 2004 година за въвеждане на окончателно антидъмпингово мито върху внос на глифозат с произход Китайската народна република (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 36, стр. 144, наричан по-нататък „спорният регламент“), доколкото се отнася до дружество Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd (наричано по-нататък „Xinanchem“).

Правна уредба

- 2 Член 2, параграфи 1—6 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), изменен с Регламент (ЕО) № 461/2004 на Съвета от 8 март 2004 година (ОВ L 77, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 171 наричан по-нататък „основният регламент“), предвижда основните правила относно метода за определяне на сумата, наричана „нормална стойност“, с оглед на установяване дали е налице дъмпинг.
- 3 Член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент предвижда особено правило относно метода за определяне на тази нормална стойност за вноса от страни без пазарна икономика. В случай на внос от тези страни нормалната стойност по правило се определя въз основа на цената или изградената стойност в трета страна с пазарна икономика (метод наречен „метод на аналогична страна“).
- 4 Съгласно член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент основите правила, посочени в параграфи 1—6 от този член, все пак са приложими в някои държави, които нямат пазарна икономика, сред които е и Китайската народна република, ако е установено, въз основа на надлежно мотивирани искания от един или повече производители, които са субект на антидъмпингово разследване, че преобладават условия на пазарна икономика за този производител или производители по отношение на производството и търговията на въпросните подобни стоки.

- 5 Критериите и производствата, които позволяват да се определи дали са изпълнени условията за наличието на пазарна икономика, са уточнени в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент. Тази разпоредба гласи:

„[Исканията] по [параграф 7, буква] б) се представят в писмен вид и трябва да съдържат достатъчни доказателства, че производителят действа в условията на пазарна икономика, тоест ако:

- решенията на дружествата във връзка с цените, разходите [за] вложените материали, включително, например, суровините, разходите за технологии и труд, продукцията, продажби и инвестиции, се взимат в отговор на сигнали от пазара, които отразяват предлагането и търсенето, и без значителна намеса на държавата в това отношение, а разходите за основните вложени материали по същество отразяват пазарните стойности,
 - дружествата имат ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи,
 - производствените разходи и финансовото положение на дружествата не са обект на значителни нарушения, пренесени от предишната система на непазарна икономика, по-специално във връзка с амортизацията на активите, други отписвания на активи, бартерна търговия и плащане чрез компенсиране на дългове,
 - разглежданите дружества са обект на законодателство относно несъстоятелност и собственост, което гарантира правна сигурност и стабилност за действието на дружествата
- и
- превръщането на обменните курсове се извършва по пазарен курс.

[...]“.

- 6 Съдържащите се в член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент разпоредби са въведени с член 1 от Регламент (ЕО) № 905/98 на Съвета от 27 април 1998 година за изменение на Регламент (ЕО) № 384/96 (ОВ L 128, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 17, стр.41). Преди това изменение нормалната стойност за вноса от страни без пазарна икономика се е изчислявала съгласно метода на аналогичната страна. От пето съображение от Регламент № 905/98 следва, че посоченото изменение е въведено, „за да се даде възможност да се отчетат променените икономически условия в Русия и в Китайската народна република“. В това отношение в четвърто съображение от същия регламент се посочва, че „процесите на реформи в Русия и Китайската народна република промениха основно икономиките на тези страни, което доведе до появата на дружества, за които условията на пазарната икономика са преобладаващи“ и че „като резултат от това и двете страни се отдалечиха от икономическите предпоставки, които бяха причината за използването на метода на аналогичната страна“.
- 7 Член 9 от основния регламент се отнася до налагането на окончателни мита, както и до приключването на процедурата без налагане на мерки. Параграф 5 от този член гласи:

„Антидъмпинговото мито се събира в съответните размери във всеки конкретен случай на недискриминационна основа по вноса на такава стока от всички източници, за които е доказан дъмпинг и причинена от него вреда [...]. Регламентът, с който се налага митото, [уточнява

размера на] митото за всеки отделен доставчик или, ако това е неприложимо, и като общо правило в случаите, уточнени в член 2, параграф 7, буква а) — [името на] разглежданата страна доставчик.

При все това, когато е приложим член 2, параграф 7, буква а), се определя индивидуално мито за износителите, които могат да докажат, на базата на надлежно обосновани искания, че:

- а) в случая на предприятия, контролирани изцяло или частично от чуждестранни лица, или на съвместни предприятия износителите са свободни да репатрират капитала и печалбите;
- б) износните цени, количествата, условията и параметрите на продажбата са определени свободно;
- в) [мажоритарната част] от акциите принадлежат на частни лица. Държавните служители, участващи в [управителния съвет] или заемащи ключови позиции в управлението, са или малцинство или трябва да се докаже, че [дружеството], въпреки това е достатъчно независим[о] от държавна намеса;
- г) обменът на валута се извършва по пазарния курс, и
- д) държавната намеса не е такава, че да позволи заобикаляне на мерките, ако на отделните износители се определят различни митнически ставки“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 8 Xinanchem е учредено по китайското право дружество, котирано на борсата в Шанхай (Китай), което произвежда и продава на китайския и световния пазар глифозат — основен химически хербицид, широко използван от земеделските производители в целия свят.
- 9 С Регламент (ЕО) № 368/98 от 16 февруари 1998 година (ОВ L 47, стр. 1) Съветът установява окончателно антидъмпингово мито върху вноса на глифозат с произход от Китай. Този регламент е изменен с Регламент (ЕО) № 1086/2000 на Съвета от 22 май 2000 година (ОВ L 124, стр. 1) и с Регламент (ЕО) № 163/2002 на Съвета от 28 януари 2002 година (ОВ L 30, стр. 1).
- 10 На 18 ноември 2002 г. вследствие публикуване на обявление за изтичане на срока на действие на някои антидъмпингови мерки, приложими за вноса на глифозат с произход от Китайската народна република (ОВ С 120, стр. 3), Комисията на Европейските общности е сезирана с искане за преразглеждане на тези мерки на основание член 11, параграф 2 от основния регламент, като искането е направено от Европейската асоциация по глифозата (European Glyphosate Association, наричана по-нататък „ЕГА“). На 15 февруари 2003 г. Комисията публикува обявление за започване на процедура по междинно преразглеждане и процедура по преразглеждане на основание изтичане на срока на действие на антидъмпинговите мерки, приложими за вноса на глифозат с произход от Китайската народна република, съгласно член 11, параграфи 2 и 3 от основния регламент (ОВ С 36, стр. 18).
- 11 На 4 април 2003 г., след започване на разследването, Xinanchem изпраща на Комисията попълнения въпросник, предназначен за производителите, които искат за тях да се приложи статутът на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика (наричан по-нататък „СПИ“), като моли Комисията да му предостави този статут по силата на член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент. Освен това на 30 април 2003 г. това дружество изпраща на Комисията и попълнения въпросник, предназначен за производителите, износители на глифозат, установени в Китай. Впоследствие Xinanchem отговаря на няколко искания на

Комисията за допълнителни сведения и на становището на EGA, с което последната се противопоставя на предоставянето на посочения статут на Xinanchem. От друга страна, от 2 до 4 септември 2003 г. Комисията извършва проверка на място на обекта на това дружество.

- 12 На 5 декември 2003 г. Комисията съобщава на Xinanchem, че възнамерява да отхвърли искането за предоставяне на СПИ. На 16 и 23 декември 2003 г. това дружество представя становището си по това съобщение. С писмо от 6 април 2004 г. Комисията потвърждава решението си за отказ да предостави посочения статут на Xinanchem. На 7 април 2004 г. Комисията уведомява Xinanchem за основните факти и съображения, въз основа на които възнамерява да предложи окончателни антидъмпингови мерки. Xinanchem представя становището си относно това съобщение на 19 април 2004 г.
- 13 На 24 септември 2004 г. по предложение на Комисията Съветът приема спорния регламент. Що се отнася до направеното от Xinanchem искане за предоставяне на СПИ, в съображения 13—17 от този регламент се посочва:
 - „(13) Макар мажоритарният дял от акционерния капитал на фирмата да е собственост на частни лица поради широкото разпределение на акции, които не са собственост на държавата, предвид факта, че държавата държи най-големия пакет акции, беше констатирано, че фирмата е контролирана от държавата. [Управителният съвет] е на практика назначен от държавния акционер и по-голямата част от [членовете на управителния съвет] са или висши държавни служители, или представители на държавни предприятия. Това доведе до заключението, че фирмата е под значителен държавен контрол и влияние.
 - (14) Установено беше, че правителството на КНР е възложило на Организацията на вносителите и износителите на метали, минерали и химикали към Китайската търговска палата (СССМС) задължението да потвърждава договори и експортни цени за митническо [оформяне]. Тази система включва определяне на минимална цена за експорт на глифозат и позволява на СССРМС да налага вето на експорт, който не се съобразява с определените цени.
 - (15) След консултации с Консултативния комитет беше решено да не се предоставя [СПИ] на [Xinanchem], въз основа на това, че фирмата не отговаря на всички критерии на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент.
 - (16) Тъй като [Xinanchem] не получи [СПИ], фирмата кандидатства за статут на индивидуално третиране, т.е., определяне на индивидуален дъмпингов марж на основание индивидуалните експортни цени на фирмата. Комисията потвърди дали фирмата на практика и по закон разполага с необходимата степен на независимост от държавата, за да определя самостоятелно експортните си цени.
 - (17) В това отношение беше установено, че [Xinanchem] е обект на значителен държавен контрол по отношение определяне на експортни цени за засегнатия продукт, както е разяснено в съображение 14. Поради това беше заключено, че Xinanchem не отговаря на необходимите изисквания за индивидуално третиране, съгласно член 9, параграф 5 от основния регламент“.
- 14 След като искането за предоставяне на СПИ е отхвърлено, съгласно член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент нормалната стойност е определена въз основа на данните, получени от производители от трета страна с пазарна икономика, а именно Федеративна република Бразилия. По този начин с член 1 от спорния регламент се въвежда окончателно антидъмпингово мито в размер на 29,9 % върху вноса на глифозат с произход от Китай.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 15 Xinanchem подава настоящата жалба за отмяна на спорния регламент, доколкото се отнася до него, в секретариата на Общия съд на 23 декември 2004 г. В производството пред Общия съд встъпват, от една страна, Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (наричано по-нататък „Audace“) в подкрепа на исканията на посоченото дружество, и от друга страна, Комисията в подкрепа на исканията на Съвета.
- 16 С обжалваното съдебно решение Общият съд уважава първото правно основание на Xinanchem, изведено от това, че като са отказали да му признаят СПИ, институциите на Европейския съюз са нарушили член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент. Така Общият съд отменя член 1 от спорния регламент, доколкото се отнася до това дружество, без да разгледа останалите правни основания, изтъкнати от последното в подкрепа на жалбата му.
- 17 В точки 38 и 39 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира най-напред, че е безспорно, че на Xinanchem е отказан СПИ само защото това дружество не е доказало, че отговаря на критерия, посочен в член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент. Общият съд добавя, че Комисията всъщност е приела, че са изпълнени останалите критерии, изброени в тирета от второ до пето от тази разпоредба, и че от друга страна, Комисията не е направила никакво възражение относно последния критерий по посоченото първо тире, съгласно който разходите за основните вложени материали трябва да отразяват пазарните стойности.
- 18 По-нататък, в първата част от своя анализ (точки 43—109 от обжалваното съдебно решение), Общият съд разглежда оплакванията относно посочените в съображение 13 от спорния регламент основания за отказ, а именно оплакванията относно контрола, осъществяван по отношение на Xinanchem от страна на държавата, както и относно назначаването и състава на управителния съвет.
- 19 В това отношение в точки 80—82 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че Съветът и Комисията се ограничават до това да установят наличието на държавен контрол въз основа на съображения, свързани с разпределението на акционерното участие в посоченото дружество, без да се произнасят по въпроса по какъв начин този контрол е или може да се упражнява на практика, и че трябва да се разгледа въпросът дали установяването на такъв контрол непременно изисква наличието на „значителна намеса на държавата“ по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент.
- 20 В това отношение в точки 84 и 85 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че от текста на посочената разпоредба следва ясно, че наличието на значителна намеса на държавата трябва да се преценява с оглед на начина, по който се вземат „решенията на дружествата във връзка с цените, разходите [за] вложените материали“. Всъщност същата разпоредба изисква от съответния производител да докаже, че решенията му се взимат, от една страна, „в отговор на сигнали от пазара“, и от друга — „без значителна намеса на държавата“. Следователно действия на държавата, които не могат да окажат влияние върху тези решения, не могат да представляват „значителна намеса“ по смисъла на посочената разпоредба. Освен това с оглед на текста на разпоредбата, на целта ѝ и на контекста, в който е приета, понятието „значителна намеса на държавата“ не може да се приравнява на всяка форма на влияние върху дейността на дадено предприятие или на всяка форма на участие в процеса по взимане на решения, а трябва да се разглежда като действие на публичните власти, което може да доведе до несъвместимост на решенията на предприятието с условията на пазарна икономика.

- 21 В точка 88 от посоченото решение Общият съд стига до извода, че с разглежданото условие се цели да се провери дали релевантните решения на съответните производители износители се основават на чисто търговски съображения, характерни за предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, или са повлияни от други съображения, характерни за централизираните държавни икономики.
- 22 В точки 89 и 90 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира също, че за целите на тълкуването и прилагането на член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент следва да се отчита обстоятелството, че посочените държави не се смятат за държави с пазарна икономика въпреки проведените в тях реформи и че при проверката на представените от производител от такава държава доказателства Съветът и Комисията с основание взимат предвид обстоятелството, че съответното предприятие се контролира от държавата.
- 23 В точки 91 и 92 от обжалваното съдебно решение Общият съд добавя, че установеният в конкретния случай държавен контрол сам по себе си не е несъвместим с приемането на търговски решения от съответното предприятие съгласно условията на пазарна икономика. Все пак застъпеният от Съвета подход, който приравнява държавния контрол на „значителна намеса на държавата“, по принцип води до това контролираните от държавата дружества да не могат да се ползват от СПИ независимо от конкретния фактически, правен и икономически контекст, в който те осъществяват дейността си, и от доказателствата, представени от тях в това отношение.
- 24 В този контекст Общият съд приема в точка 93 от обжалваното съдебно решение, че твърденията на Съвета във връзка с назначаването и състава на управителния съвет на Xinanchem не позволяват с оглед на преписката да се постави под съмнение обстоятелството, че упражняваният от държавата контрол по отношение на това дружество не надхвърля пределите на нормалните пазарни механизми.
- 25 От това в точка 97 от обжалваното съдебно решение Общият съд стига до извода, че доколкото критерият за държавния контрол не е предвиден изрично сред посочените в член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент условия и предвид това, че такъв контрол не е достатъчен сам по себе си, за да се докаже наличието на „значителна намеса на държавата“ по смисъла на тази разпоредба, подходът на Съвета е несъвместим със системата, която самият той установява. След като в точка 99 от същото решение припомня, че тежестта на доказване пада върху производителя, Общият съд подчертава, че Xinanchem е представило различни доказателства, които обаче поради този подход са сметени за ирелевантни. В точка 102 от посоченото съдебно решение Общият съд приема, че при тези условия изброените в съображение 13 от спорния регламент обстоятелства не позволяват да се обоснове изводът на Съвета.
- 26 Поради това в точка 109 от обжалваното съдебно решение Общият съд уважава оплакванията на Xinanchem относно подхода на Съвета по отношение на контрола, упражняван върху това дружество от държавата, както и по отношение на назначаването и състава на управителния съвет на последното. Той обаче не се произнася по въпроса дали представените от посоченото дружество доказателства са достатъчни, за да се счете, че е бил изпълнен посоченият в член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент критерий, и приема, че тази преценка трябва да се извърши от Съвета и от Комисията.
- 27 Накрая, във втората част от своя анализ (точки 110—159 от обжалваното съдебно решение) Общият съд разглежда оплакванията относно посочените в съображения 14 и 17 от спорния регламент мотиви за отказ, тоест оплакванията относно определянето на експортните цени.

- 28 След като в точки 114—120 от обжалваното съдебно решение отхвърля първото от тези оплаквания, изведено от това, че Съветът е тълкувал неправилно член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент, като е приел, че продажбите за износ са релевантни за разглеждането на искането за получаване СПИ, Общият съд разглежда второто оплакване, изведено от това, че преценката на Съвета относно определянето на експортните цени на посоченото дружество е опорочена от явна грешка.
- 29 В точка 137 от обжалваното съдебно решение Общият съд най-напред припомня, че Xinanchem следва да докаже, че продажбите му за износ съответстват на поведението на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, и по-специално факта, че то свободно определя експортните цени с оглед на чисто търговски съображения и без значителна намеса на държавата. По-нататък, в точка 139 от посоченото съдебно решение, Общият съд посочва, че според институциите държавата упражнява значителен контрол в това отношение върху посоченото дружество посредством механизма за потвърждаване на договорите за износ от Организацията на вносителите и износителите на метали, минерали и химикали към Китайската търговска палата (наричана по-нататък „СССМС“). Накрая, в точка 140 от същото съдебно решение Общият съд стига до извода, че следва да се провери дали с оглед на данните, представени от посоченото дружество по време на разследването, институциите са могли, без да допуснат явна грешка в преценката, да приемат, че основанието, свързано с посочения механизъм, позволява да се заключи, че посоченото дружество не е доказало, че отговаря на това изискване.
- 30 В това отношение в точка 141 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, на първо място, че от изявленията на Xinanchem, подкрепени от брошурата на СССРМС и от писмо на EGA, следва че въпросният механизъм е въведен по инициатива на производителите на глифозат, членове на неправителствената организация СССРМС, за да се улесни спазването на антидъмпинговото законодателство от производителите и за да се предпазят последните от жалби. Именно поради това китайското правителство приема мерки, с които предоставя на СССРМС правомощието да потвърждава договорите и да проверява експортните цени с оглед на митническото оформяне.
- 31 На второ място, в точка 142 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че от тези доказателства и от документ на СССРМС следва, че цените се определят от самите членове на групата на производителите на глифозат.
- 32 На трето място, в точки 143—150 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че Xinanchem е представило редица доказателства, сред които изявления от негови име и от името на СССРМС, както и фактури и договори за продажби за износ, които могат да удостоверят, че разглежданата цена не е била задължителна през периода на разследването и че това дружество е могло свободно да определя по-ниски експортни цени от приетите от членовете на групата.
- 33 От това в точка 151 от обжалваното съдебно решение Общият съд стига до извода, че тези доказателства могат да удостоверят, че механизмът за потвърждаване на договорите за износ не е наложен от държавата, че цените се определят от самите производители на глифозат, членове на СССРМС, и че този механизъм не води до действително ограничение, що се отнася до дейността по износ на Xinanchem. Ето защо Общият съд приема, че без да се поставя под съмнение доказателствената стойност на тези доказателства или обстоятелството, че те са достатъчни, институциите не са могли да заключат, без да допуснат явна грешка в преценката, че посредством посочения механизъм държавата упражнява значителен контрол върху цените на съответния продукт и че този механизъм представлява „значителна намеса на държавата“ по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент.

- 34 По-нататък, в точки 152—159 от обжалваното съдебно решение, Общият съд посочва, че тези доказателства и изявления не са били оспорени от институциите, и приема, че предвид представените от Xinanchem по време на разследването доказателства преценката на институциите относно ролята на СССМС не е достатъчна, за да се обоснове отказът за предоставяне на СПИ. Поради това Общият съд уважава оплакването, изведено от допуснатата от Комисията явна грешка в преценката относно определянето на експортните цени на посоченото дружество.
- 35 Накрая, в точка 160 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че що се отнася до довода на Съвета, че за да се уважи искането на Xinanchem, то трябва да докаже, че общият извод за наличието на значителна намеса на държавата е опорочен от явна грешка в преценката, трябва да се заключи, че изложените в съображения 13, 14 и 17 от спорния регламент мотиви, макар и разгледани заедно, не могат да обосноват отказа да се предостави СПИ. След като припомня извода, че при анализа си институциите не са взели предвид всички релевантни доказателства, представени от това дружество, Общият съд констатира, че допуснатите грешки опорочават и общия извод на Съвета.

Действия, предприети в хода на производството пред Съда

- 36 На 29 септември 2009 г. след искане на EGA Комисията започва процедура по преразглеждане поради изтичането на действието на спорния регламент, като приканва всички засегнати производители износители, след които и Xinanchem, да ѝ съдействат. Като приема, че предвид действието на обжалваното съдебно решение не е длъжно да участва в процедурата по преразглеждане, на 30 декември 2009 г. посоченото дружество подава молба за допускане на обезпечение пред Съда, като иска да не се спира действието на обжалваното съдебно решение в очакване на изхода от жалбата на Съвета срещу това решение.
- 37 На 11 февруари 2010 г. Съветът приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 126/2010 (ОВ L 40, стр. 1), който удължава с една година периода на суспендиране на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент № 1683/2004. Това удължаване е прието след Решение 2009/383/ЕО на Комисията от 14 май 2009 година за суспендиране на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент № 1683/2004 (ОВ L 120, стр. 20), с което Комисията суспендира това мито за срок от девет месеца.
- 38 На 13 декември 2010 г. Съветът приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 1187/2010 за прекратяване на антидъмпинговата процедура във връзка с вноса на глифозат с произход от Китайската народна република (ОВ L 332, стр. 31), който отменя, с влизането си в сила на 17 декември 2010 г., антидъмпинговите мерки относно този внос и прекратява свързаната с тях процедура.
- 39 С Определение от 18 май 2011 г. по дело Съвет/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P-R) председателят на Съда постановява, че поради приемането на Регламент № 1187/2010 не е необходимо да се произнася по молбата за допускане на обезпечение.

Искания на страните

- 40 Съветът и Комисията молят Съда:
- като главно искане, да отмени обжалваното съдебно решение и да отхвърли жалбата на Xinanchem за отмяна на спорния регламент,
 - при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд, и

— да осъди Xinanchem да заплати съдебните разноски по двете производства.

41 Xinanchem моли Съда:

— като главно искане, да отхвърли изцяло жалбата като недопустима или при условията на евентуалност като неоснователна,

— при условията на последваща евентуалност, ако Съдът реши да уважи жалбата изцяло или частично, да потвърди решението на Общия съд, според което институциите са нарушили правото на защита, и да отмени на това основание член 1 от спорния регламент, доколкото се отнася до него, и

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

42 Audace моли Съда да отхвърли първото правно основание за обжалване и да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

По жалбата

43 В подкрепа на жалбата си Съветът изтъква три правни основания срещу преценката на Общия съд съответно на мотивите за отказ, изложени в съображение 13 от спорния регламент, и следователно на последиците от участието на държавата в капитала на Xinanchem, на мотивите за отказ, изложени в съображения 14 и 17 от този регламент, и следователно на механизма за потвърждаване на договорите за износ от СССМС, както и на довода на Съвета, че не е достатъчно тези мотиви да се оспорят отделно.

По допустимостта

По последиците от приемането на Регламент № 1187/2010

44 След покана от Съда, с писмо от 25 януари 2011 г. Съветът уточнява, че поддържа жалбата си по две причини. Първо, отказът от жалбата би довел до отмяната на спорния регламент — в частта, в която се отнася до Xinanchem — с обратно действие, докато ако жалбата бъде уважена, този регламент ще е напълно валиден до отмяната му от Регламент № 1187/2010. Второ, обжалваното съдебно решение поставяло важни принципни въпроси относно тълкуването на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, чието значение надхвърляло настоящото дело.

45 След постановяването на посоченото по-горе определение по дело Съвет/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group с писмо от 29 юни 2011 г. Xinanchem моли Съда да констатира, че не следва да се произнася по жалбата. Според него тази констатация се налага по-специално в светлината на точка 44 от това определение, съгласно която интересът от разрешаването на правни въпроси, които биха могли да възникнат в бъдещи във връзка с положения, аналогични на положението, довело до подаване на молбата за допускане на обезпечение, не е достатъчен, за да се обоснове подържането на тази молба.

46 В това отношение следва да се припомни, че Съдът може да обяви за недопустима дадена жалба, когато последващо решението на Общия съд обстоятелство е премахнало неговия вредоносен характер за жалбоподателя в производството по обжалване. Всъщност наличието на правен интерес на жалбоподателя предполага резултатът от жалбата да донесе полза на страната, която я е подала (вж. Решение от 19 октомври 1995 г. по дело Rendo и др./Комисия, C-19/93 P, Recueil, стр. I-3319, точка 13, Определение от 25 януари 2001 г. по дело

Lech-Stahlwerke/Комисия, C-111/99 P, Recueil, стр. I-727, точка 18 и Определение от 8 април 2008 г. по дело Saint-Gobain Glass Deutschland/Комисия, C-503/07 P, Сборник, стр. I-2217, точка 48).

- 47 Трябва да се констатира обаче, че приемането на Регламент № 1187/2010 по никакъв начин не премахва последиците на обжалваното съдебно решение за Съвета.
- 48 Всъщност обжалваното съдебно решение отменя спорния регламент в частта, в която се отнася до Xinanchem, с обратно действие, което означава, че освен ако това решение не бъде отменено от Съда, се предполага, че този регламент изобщо не е породил последици по отношение на това дружество. За разлика от това Регламент № 1187/2010 отменя спорния регламент едва от датата на влизането си в сила, а именно 17 декември 2010 г.
- 49 Следователно, ако Съдът уважи жалбата на Съвета и отхвърли искането на Xinanchem пред Общия съд за отмяна на спорния регламент, това би означавало, че този регламент ще произведе пълно действие в правния ред на Съюза в периода от 24 септември 2004 г., датата на приемането му, до 17 декември 2010 — датата на отмяната му. Следователно безспорно е, че резултатът от жалбата все още може да донесе полза на Съвета.
- 50 По този начин положението се различава съществено от положението, довело до постановяване на посоченото по-горе Определение по дело Съвет/Conseil/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, което се характеризира с това, че причините, на които се позовава Xinanchem в подкрепа на молбата си за допускане на обезпечение, отпадат с влизането в сила на Регламент № 1187/2010, така че тази молба вече е обоснована единствено от интереса от разрешаването на поставените правни въпроси с оглед на разрешаването на аналогични положения в бъдеще и от хипотетичната опасност в бъдеще Комисията да реши отново да открие антидъмпинговата процедура за вноса на глифозат с произход от Китай (вж. точки 39—48 от посоченото определение).
- 51 Следва да се добави, че приемането на Регламент № 1187/2010 очевидно не е довело до прекратяване на спора между страните и следователно до отпадане на предмета на жалбата (по аналогия вж. по-специално Определение от 1 декември 2004 г. по дело СХВП/Zapf Creation, C-498/01 P, Recueil, стр. I-11349, точка 12 и Решение от 21 декември 2011 г. по дело Франция/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Сборник, стр. I-13427, точка 48).
- 52 Всъщност Съветът продължава да поддържа, че е било оправдано на Xinanchem да се откаже СПИ и че спорният регламент трябва да се прилага към това дружество до датата на неговата отмяна.
- 53 От гореизложеното следва, че приемането на Регламент № 1187/2010 не прави жалбата недопустима.

По останалите основания за недопустимост

- 54 Xinanchem изтъква, че жалбата е недопустима, тъй като Съветът оспорва извършените от Общия съд фактически констатации и преценка на доказателствата, без да посочи допуснатата от Общия съд правна грешка.
- 55 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 256 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, и от друга страна, да преценява тези факти. Установяването на фактите и преценката на посочените доказателства представляват правни въпроси, които подлежат на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване само в случай че материалната неточност на

фактическите констатации на Общия съд произтича от предоставените му доказателства по преписката или в случай на изопачаване на доказателствата, възприети в подкрепа на тези факти. За разлика от това на основание член 256 ДФЕС Съдът е компетентен да упражнява контрол върху правната квалификация на тези факти и правните последици, които Общият съд е извел от тях (в този смисъл вж. по-специално Решение от 16 юли 2009 г. по дело Комисия/Schneider Electric, C-440/07 P, сборник, стр. I-6413, точки 103 и 104, както и Решение от 29 март 2011 г. по дело ThyssenKrupp Nirosta/Комисия, C-352/09 P, Сборник, стр. I-2359, точки 179 и 180 и цитираната съдебна практика).

- 56 С първото си правно основание за обжалване обаче Съветът упреква Общия съд в това, че неправилно е изтъквал член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент и че въз основа на това тълкуване неправилно е приел, че изложените в спорния регламент факти, и по-специално обстоятелството, че Xinanchem de facto се контролира от държавата, сами по себе си са недостатъчни да установят наличието на „значителна намеса на държавата“ по смисъла на тази разпоредба и поради това да се откаже на това дружество да се ползва от СПИ, без да се вземат предвид представените от него доказателства.
- 57 Следователно това правно основание се отнася не до фактическите констатации или до преценката на доказателствата от Общия съд, а до тълкуването на правна норма и прилагането ѝ към фактите, така както са установени от Съвета.
- 58 Що се отнася до второто правно основание в подкрепа на жалбата, то е изведено по-конкретно от това, че като е констатирал явна грешка в преценката на Съвета и на Комисията относно механизма за потвърждаване на договорите за износ от СССМС, Общия съд е нарушил широката свобода на преценка, с която разполагат тези институции, при преценката на посочените в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент критерии. Както посочва генералния адвокат в точка 33 от заключението си, въпросът докъде се простира обхватът на свободата на преценка, с която разполагат компетентните институции на Съюза при преценката на сложни икономически взаимовръзки, и къде в това отношение да се поставят границите на съдебния контрол от юрисдикциите на Съюза са правни въпроси, по които Съдът следва да се произнесе в производството по обжалване.
- 59 Що се отнася до третото правно основание за обжалване, следва да се констатира, че в негова подкрепа Съветът твърди, че Общият съд е допуснал същите грешки при прилагане на правото като тези, на които се основават първото и второто правно основание. Следователно съображенията, изложени в точки 56—58 от настоящото решение, се прилагат и към третото правно основание.
- 60 Наред с това Xinanchem прави възражение за недопустимост на жалбата, с мотива че Съветът се опитва да наложи собственото си тълкуване на член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент, което е приложил по време на административното производство и защитавал пред Общия съд, но което е отхвърлено от последния. Така жалбата била обикновено повторение на доводи, които вече били изложени пред Общия съд.
- 61 В това отношение е достатъчно да се констатира, че щом жалбоподателят оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от страна на Общия съд, разгледаните в първоинстанционното производство правни въпроси могат да бъдат обсъдени отново в хода на производството по обжалване. Всъщност, ако жалбоподателят не може по такъв начин да основе жалбата си пред Съда на вече изложени пред Общия съд доводи, производството по обжалване отчасти би се обезсмислило (вж. Решение от 23 април 2009 г. по дело АЕРІ/Комисия, C-425/07 P, Сборник, стр. I-3205, точка 24 и Решение от 29 юли 2010 г. по дело Гърция/Комисия, C-54/09 P, Сборник, стр. I-7537, точка 43).
- 62 От гореизложеното следва, че жалбата е допустима.

По съществуването на спора

По първото правно основание относно последиците от участието на държавата в капитала на Xinanchem

– Доводи на страните

- 63 Съветът и Комисията изтъкват, че Общият съд неправилно е изтъквал понятието „значителна намеса на държавата“ по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент, като е приел, че обстоятелството, че разпределянето на акциите позволява на публичните акционери да контролират Xinanchem, не може автоматично да се приравни на такава намеса.
- 64 Първо, това тълкуване противоречало на текста на посочената разпоредба и елиминирало изискването за липсата на значителна намеса на държавната като автономен критерий. Второ, това тълкуване не съответствало на обичайното значение на термина „съществено“, който изразявал степента на държавна намеса, а не нейния вид или резултата от нея. Трето, тълкуването противоречало на изискването член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент да се тълкува стриктно, предвид това, че представлява изключение. Четвърто, тълкуването на Общия съд не отчитало факта, че посочената разпоредба трябва да се тълкува в светлината на член 9, параграф 5 от основния регламент и че СПИ не може да се предостави на производител, който не отговаря дори на условията за предоставяне на индивидуално третиране. Пето, възприетото от Общия съд тълкуване водело до обръщане на тежестта на доказване и до практически неприложими резултати.
- 65 Xinanchem и Audace считат, че доводите на Съвета и на Комисията са неоснователни и че Общият съд правилно е отхвърлил предложено от тези институции тълкуване, тъй като води до установяването на критерии, които надхвърлят посочените в член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент критерии.

– Съображения на Съда

- 66 Най-напред, следва да се посочи, че съгласно член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, когато се осъществява внос от страна с непазарна икономика, нормалната стойност по принцип се определя въз основа на цената или на конструираната стойност в трета страна с пазарна икономика, чрез дерогиране на правилата, установени в параграфи 1—6 от същия член. Така тази разпоредба има за цел да се избегне вземането под внимание на цените и разходите, прилагани в страните с непазарна икономика, доколкото там тези параметри не са нормален резултат на действащите на пазара сили (вж. Решение от 29 май 1997 г. по дело Rotexchemie, C-26/96, Recueil, стр. I-2817, точка 9 и Решение от 22 март 2012 г. по дело GLS, C-338/10, точка 20).
- 67 По силата на параграф 7, буква б) от посочения член обаче при антидъмпингово разследване относно внос по-специално от Китай нормалната стойност се определя в съответствие с член 2, параграфи 1—6 от основния регламент, ако е установено — въз основа на надлежно мотивирани претенции от един или повече производители, обект на разследването, и в съответствие с критериите и процедурите, определени в същия параграф 7, буква в), — че условията на пазарна икономика преобладават за този производител или тези производители по отношение на производството и продажбата на подобния разглеждан продукт.

- 68 От съображения 4 и 5 от Регламент № 905/98 следва, че въвеждането в основния регламент на член 2, параграф 7, букви б) и в) се дължи на факта, че реформите по-специално в Китай променят из основи икономиката на тази страна, което води до появата на дружества, за които условията на пазарната икономика са преобладаващи, така че тази страна се отдалечава от икономическите предпоставки, които са причината за системното използване на метода на аналогичната страна.
- 69 Доколкото обаче, въпреки тези реформи, Китайската народна република не е страна с пазарна икономика, към чийто износ се прилагат автоматично установените в член 2, параграфи 1—6 от основния регламент правила, съгласно параграф 7, буква в) от същия член всеки производител, който иска да се ползва от тези правила, трябва да предостави достатъчно доказателства, като посочените в последната разпоредба, че осъществява дейност в условията на пазарна икономика.
- 70 Съветът и Комисията следва да преценят дали представените от съответния производител доказателства са достатъчни, за да се установи, че посочените в член 2, параграф 7, буква в) критерии са изпълнени, за да му се признае СПИ, а съдът на Съюза следва да провери дали тази преценка е опорочена от явна грешка (вж. Решение от 2 февруари 2012 г. по дело *Brosmann Footwear* (НК) и др./Съвет, C-249/10 P, точка 32).
- 71 В настоящия случай е безспорно, че СПИ е бил отказан на *Xinanchem* единствено поради това че то не е доказало, че отговаря на посочения в член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент критерий, тъй като Комисията е счела, че останалите критерии са изпълнени.
- 72 Съгласно член 2, параграф 7, буква в), първо тире производителят трябва да представи достатъчно доказателства, че решенията му във връзка с цените и разходите за вложените материали, включително например суровините и разходите за технологии и труд, продукцията, продажби и инвестиции, се взимат в отговор на сигнали от пазара, които отразяват предлагането и търсенето, и без значителна намеса на държавата в това отношение, а разходите за основните вложени материали по същество отразяват пазарните стойности.
- 73 По този начин тази разпоредба установява, от една страна, двойно изискване по отношение на някои търговски решения на производителя, и от друга страна, изискване относно действителните разходи за основните вложени материали.
- 74 Както посочва Общият съд в точка 39 от обжалваното съдебно решение, Комисията не е направила никакво възражение относно изискването разходите за основните вложени материали да отразяват пазарните стойности. Следователно страните имат различия единствено по тълкуването и прилагането на двойното изискване, съгласно което производителят трябва да приеме решенията си относно цените и разходите за вложените материали с оглед на сигналите от пазара и без значителна намеса на държавата в това отношение.
- 75 Съветът и Комисията оспорват по-специално тълкуването на Общия съд на втория елемент от това двойно изискване, като изтъкват по същество, че държавният контрол, така както е описан в съображение 13 от спорния регламент, автоматично се приравнява на „значителна намеса на държавата“ по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент. Поради това, противно на постановеното от Общия съд, Съветът и Комисията основателно са отказали на *Xinanchem* да се ползва от СПИ, без да отчете доказателствата, които това дружество представя, за да докаже, че решенията му относно цените и разходите за вложените материали са приети при спазване на посоченото двойно изискване.

- 76 В съображение 13 от спорния регламент Съветът констатира, че макар мажоритарният дял от капитала на Xinanchem да е собственост на частни лица, това дружество се контролира от държавата поради голямата разпръснатост на акциите, които не са собственост на държавата, и предвид факта, че държавата държи най-големия пакет акции. В това съображение се уточнява също, че управителният съвет е назначен от държавния акционер и че по-голямата част от членовете на управителния съвет са или висши държавни служители, или представители на държавни предприятия.
- 77 Що се отнася до последното съображение, в точки 94 и 95 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, като това не се оспорва от Съвета и Комисията, че първо, що се отнася до твърдението за назначаването на управителния съвет, от преписката по делото е видно, че това твърдение се отнася до обстоятелството, че поради разпръснатостта на частното акционерно участие публичноправните акционери контролират общото събрание, което избира членовете на управителния съвет, така че на практика тези акционери решават състава на посочения съвет. Второ, що се отнася до твърдението, че по-голямата част от директорите в управителния съвет са или висши държавни служители, или представители на държавни предприятия, Общият съд посочва, че това твърдение се основава и на факта, че Xinanchem е контролирано от държавата, и по-конкретно на обстоятелството, че трима от девет директори са в трудово правоотношение или са сключили договор за предоставяне на услуги с дружеството.
- 78 Трябва да се констатира обаче, че в точки 98 и 107 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е приел, че държавен контрол като този в настоящия случай по принцип не може да се приравни на „значителна намеса на държавната“ по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент и следователно не освобождава Съвета и Комисията от задължението да вземат предвид представените от съответния производител доказателства относно конкретния фактически, правен и икономически контекст, в който последният осъществява дейността си.
- 79 Всъщност от текста на член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент ясно следва, че тази разпоредба не се отнася до всяка държавна намеса в предприятията на производителите, а само до намесата по отношение на решенията на последните относно цените и разходите за вложените материали.
- 80 Освен това употребата на понятието „намеса“ показва, че не е достатъчно държавата да оказва определено влияние върху посочените решения, а предполага ефективна намеса в тези решения.
- 81 Също така намесата в решенията на производителя относно цените и разходите за вложените материали трябва да е „значителна“. Следователно е безспорно, че член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент позволява, както впрочем признават Съветът и Комисията, известна степен на намеса от страна на държавата в тези решения.
- 82 Въпросът дали държавната намеса в посочените решения е значителна трябва да се преценява с оглед на целта на тази разпоредба, която е насочена към това да се гарантира, че производителят осъществява дейност в условията на пазарна икономика, и по-специално че разходите му и прилаганите цени са резултат от свободното действие на пазарните сили. Ето защо държавна намеса, която нито по естеството си, нито по последиците си може да направи несъвместими с условията на пазарна икономика решенията на производителя относно цените и разходите за вложените материали, не може да се счита за значителна.
- 83 В настоящия случай следва да се констатира, че държавният контрол, така както е описан от посочените институции, и по-специално в съображение 13 от спорния регламент, не е несъвместим по естеството си с условията на пазарна икономика. Освен това независимо от факта, че разпределянето на акциите позволява на публичните акционери, макар да са

миноритарни, да контролират *de facto* общото събрание на акционерите на Xinanchem и по този начин да назначават управителния съвет, безспорно дава на държавата известно влияние върху това дружество, това не означава, че държавата оказва ефективна, при това значителна намеса в решенията на това дружество относно цените и разходите за вложените материали. Подобна намеса не произтича автоматично и от обстоятелството, че част от директорите на посоченото дружество са в трудово правоотношение с него или са сключили договор за предоставянето на услуги.

- 84 Също така трябва да се отбележи, че в съображение 13 от спорния регламент дори не се говори за намеса от страна на държавата при взимането на посочените решения от Xinanchem, а само се констатира, че върху това дружество се упражнява значително влияние и контрол от страна на държавата.
- 85 Доколкото фактите, изложени в посоченото съображение 13, не изключват окончателно възможността Xinanchem да приема решенията си относно цените и разходите за вложените материали, като отчита сигналите от пазара, които отразяват предлагането и търсенето, и без значителна намеса на държавата в това отношение, Съветът и Комисията трябва да преценят дали предоставените от това дружество доказателства са достатъчни, за да се установи, че то отговаря на посоченото в член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент двойно изискване.
- 86 Както посочва Общият съд в точки 90 и 98 от обжалваното съдебно решение, при разглеждането на тези доказателства и предвид широката свобода на преценка, с която разполагат тези институции в това отношение, Съветът и Комисията могат да вземат предвид обстоятелството, че Xinanchem е контролирано от държавата по смисъла на дружественото право. Всъщност в контекста на държава без пазарна икономика фактът, че установено в тази държава дружество се контролира *de facto* от публични акционери, обосновава сериозни съмнения относно това дали управителният съвет на това дружество е достатъчно независим от държавата, за да може да приема решенията относно цените и разходите за вложените материали самостоятелно в отговор на сигналите от пазара.
- 87 Както обаче констатира Общият съд в точки 99, 100 и 107 от обжалваното съдебно решение и както изрично потвърждава Съветът по време на съдебното заседание пред Съда, Съветът и Комисията са пропуснали, поради начина, по който тълкуват член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент, да направят преценка на предоставените от Xinanchem доказателства, като по този начин са пренебрегнали тези доказателства.
- 88 Възприетото по-горе тълкуване на посочената разпоредба, което съответства по същество на тълкуването, на което Общият съд основава анализа си, не се оспорва от приведените в подкрепа на първото правно основание за обжалване доводи.
- 89 В това отношение следва да се констатира, че обстоятелството, че посоченият член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент се тълкува в смисъл, че държавният контрол, така като е описан в съображение 13 от спорния регламент, не се приравнява автоматично на „значителна намеса на държавата“ по смисъла на тази разпоредба, не елиминира изискването производителят да приема решенията си относно цените и разходите за вложените материали без такава намеса.
- 90 Всъщност, дори в случаите, когато производителят е приел посочените решения само въз основа на сигналите от пазара, въпросното изискване не допуска да му бъде предоставен СПИ, когато държавата оказва значителна намеса върху свободното действие на пазарните сили. В това отношение следва да се припомни, че на даден оператор може да се предостави СПИ само ако неговите разходи и прилаганите цени са резултат от свободното действие на търсенето и предлагането. Това не е така например когато държавата се намесва пряко в цените на

определени суровини или цените на работната ръка. Макар в този случай при вземането на решенията си относно цените и разходите за вложените материали производителят да се ръководи от сигналите от пазара, значителната намеса на държавата в това отношение не позволява да се счете, че по отношение на този производител преобладават условията на пазарна икономика. Вторият елемент от посоченото в тази разпоредба двойно изискване запазва независимостта си спрямо първия елемент както по отношение на производителите, които *de facto* се контролират от държавата, така и по отношение на всички останали производители.

- 91 Освен това посоченото тълкуване по никакъв начин не обръща тежестта на доказване, която, както бе припомнено в точки 35 и 99 от обжалваното съдебно решение и в точки 70 и 85 от настоящото решение, пада върху производителя. Също така, макар това тълкуване безспорно да задължава Съвета и Комисията да вземат предвид, дори при положение като това в настоящия случай, представените от този производител доказателства и да ги разгледат грижливо, за да определят дали са достатъчни, за да се установи, че този производител отговаря на посоченото двойно изискване, то не засяга широката свобода на преценка, с която разполагат тези институции при преценката на посочените доказателства.
- 92 Както посочва генералния адвокат в точки 84—88 от заключението си, подходът на посочените институции не може да бъде обоснован и от твърдяната необходимост член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент да се тълкува в светлината на член 9, параграф 5, втора алинея от същия регламент в случаите, когато дадено предприятие, по-голямата част от чиито акции принадлежат на частни лица, все пак *de facto* се контролира от държавата.
- 93 Накрая, що се отнася до довода, че член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент представлява изключение, трябва да се констатира, че изискването за стриктно тълкуване не позволява на институциите да тълкуват и прилагат тази разпоредба по несъвместим с нейния текст и цел начин.
- 94 От всички гореизложени съображения следва, че приведеното в подкрепа на жалбата първо правно основание трябва да се отхвърли като неоснователно.

По второто правно основание за обжалване относно механизма за потвърждаване на договорите за износ

– Доводи на страните

- 95 С второто си правно основание Съветът и Комисията поддържат, че Общият съд е надхвърлил границите на съдебния контрол, като е констатирал, че тези институции са допуснали явна грешка в преценката на механизма за потвърждаване на договорите за износ от СССР. Всъщност според тези институции изводът, до който стигат, а именно че този механизъм представлява значителна намеса на държавата при определянето на експортните цени на стоките на Xinanchem, не превишава широката свобода на преценка, с която разполагат при преценката на посочените в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент критерии.
- 96 Съветът и Комисията изтъкват по-специално че изводът на Общия съд, че СССР е неправителствена организация и че цените и таванът на цените се определят от членовете на тази организация, е ирелевантен, а освен това и неправилен. Нито едно доказателство не показвало, че дружествата, членове на СССР, осъществяват дейност в условията на пазарна икономика. Напротив, фактът, че от 39 китайски производители само 2 са поискали да се ползват от СПИ, бил показателен за това, че повечето от тези производители не осъществяват дейността си при такива условия. Следователно трябвало да се презумира, че действията на СССР са действия на организация, която осъществява дейността си съгласно принципите на

управлявана от държавата икономика, и че посочената система за контрол на цените установява основано на непазарни съображения ограничение на свободата на отделните износители. Освен това тази констатация се подкрепяла от факта, че китайските митнически органи разрешавали износ само когато износният договор е потвърден от СССРМС.

- 97 Освен това, противно на постановеното от Общия съд, Съветът и Комисията основателно били приели, че предоставените от Xinanchem доказателства относно експортните цени са ирелевантни. Всъщност тези доказателства показвали само че съществуват износни операции, потвърдени от СССРМС, чиито цени са по-ниски от пределната цена. Тези доказателства обаче не били достатъчни, за да се опровергае фактът, че въпросната система позволява на СССРМС да контролира експортните цени. По-специално фактът, че някои износни операции са били извършени на цени под пределната, не давал никаква яснота относно това дали са били отказани други износни операции при такива цени. Съображението, на което се основава Общия съд, а именно че институциите трябва да преценят ценовата практика, за да могат да определят дали система като разглежданата по настоящото дело действително ограничават възможността на износителите да определят самостоятелно експортните цени, не само обръщало доказателствената тежест, но и правело невъзможно посочените институции да посрещнат тази тежест, тъй като те на практика не били в състояние да представят доказателство за реално участие на държавата в процеса на определяне на цените.
- 98 Xinanchem изтъква, че дори да се приеме, че второто правно основание за обжалване е допустимо, то е неоснователно.

– Съображения на Съда

- 99 След като в точки 141—150 от обжалвано съдебно решение разглежда представените от Xinanchem доказателства, в точка 151 от същото решение Общият съд констатира, че тези доказателства могат да удостоверят, че механизмът за потвърждаване на договорите за износ не е наложен от държавата, че цените се определят от самите производители на глифозат, членове на СССРМС, и че този механизъм не води до действително ограничение, що се отнася до дейността по износ на Xinanchem. От това Общият съд стига до извода, че без да се поставя под съмнение доказателствената стойност на тези доказателства или обстоятелството, че те са достатъчни, Съветът и Комисията не са могли да заключат, без да допуснат явна грешка в преценката, че посредством разглеждания механизъм държавата упражнява значителен контрол върху цените на съответния продукт и че този механизъм представлява „значителна намеса на държавата“ по смисъла на член 2, параграф 7, буква в), първо тире от основния регламент.
- 100 Съветът и Комисията обаче не се позовават на каквото и да било изопачаване на посочения анализ и на фактическите констатации на Общия съд в точки 141—151 от обжалваното решение. Освен това тези институции не оспорват, както посочва Общият съд в точки 152—155 от посоченото съдебно решение, че не са поставили под съмнение доказателствената стойност на тези доказателства или обстоятелството, че те са достатъчни.
- 101 Впрочем следва да се уточни, че Общият съд по никакъв начин не е приел, че посочените елементи имат доказателствен характер и че показват надлежно, че СССРМС не е налагало на Xinanchem експортните цени на глифозата. Обратно, в точки 151—155 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема изрично, че Съветът и Комисията са могли да поставят под съмнение доказателствената стойност на тези доказателства или обстоятелството, че те са достатъчни.
- 102 Що се отнася до довода на Комисията, че обстоятелството, че СССРМС е имало възможност да откаже да потвърди договорите за износ в случай на неспазване на референтната цена, представлява на пръв поглед достатъчно доказателство за намеса при определянето на цените,

трябва да се констатира, че институциите не могат да ограничат преценката си до анализ на положението, такова каквото е „на пръв поглед“, когато производителят предоставя доказателства, които могат да опровергават това положение.

- 103 Освен това, противно на изтъкнатото от Съвета и Комисията, Общият съд по никакъв начин не е обърнал тежестта на доказване като в точка 157 от обжалваното съдебно решение е констатирал, че в случая при преценката на механизма за потвърждаване на договорите за износ от СССМС тези институции са били длъжни да вземат предвид предоставените от Xinanchem доказателства, които могат да удостоверят, че този механизъм не е довел до действително ограничаване на износната дейност на това предприятие.
- 104 Всъщност следва да се посочи, че макар Съветът и Комисията да не са длъжни да докажат, че механизмът за потвърждаване на договорите за износ от СССМС води реално до значителна намеса на държавата при вземането на решенията относно експортните цени, тези институции все пак са длъжни по силата на принципа за добра администрация да разгледат грижливо и безпристрастно предоставените от производителя доказателства и да вземат предвид всички релевантни доказателства, когато преценяват последиците от посочения механизъм върху решенията на този производител относно експортните цени.
- 105 В настоящия случай Общият съд не е приел, че тези институции са длъжни да представят доказателства за това, че този механизъм действително е ограничил възможността на Xinanchem да определя експортните цени, а само че не са преценили представените от Xinanchem доказателства в изпълнение на посоченото в предходната точка задължение.
- 106 В този контекст трябва да се посочи, че в поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат в областта на общата търговска политика, и най-вече в сферата на мерките за защита на търговията (Решение от 27 септември 2007 г. по дело Ikea Wholesale, C-351/04, Сборник, стр. I-7723, точка 40, Решение от 28 февруари 2008 г. по дело AGST Draht- und Biegetechnik, C-398/05, Сборник, стр. I-1057, точка 33, Решение от 11 февруари 2010 г. по дело Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, Сборник, стр. I-951, точка 61 и Решение от 16 февруари 2012 г. по дело Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, C-191/09 P и C-200/09 P, точка 63), посочените институции са разполагали с широко право на преценка и са могли да вземат предвид всички улики, с които са разполагали, за да преценят дали представените от Xinanchem доказателства са убедителни и дали са достатъчни, за да разсеят опасенията, че поради този механизъм това дружество не е определяло свободно експортните си цени. Освен това, както посочва Общият съд в точка 36 от обжалваното съдебно решение, не може да се предостави СПИ, когато има съмнение дали са изпълнени посочените в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент изисквания.
- 107 Тази широка свобода на преценка обаче не освобождава институциите от задължението да вземат предвид предоставените от производителя релевантни доказателства. В това отношение следва да се посочи, че Съдът вече е приемал, че когато тези институции разполагат с такава свобода на преценка, спазването на предоставените от правния ред на Съюза гаранции в административното производство е от още по-голямо значение (вж. Решение от 21 ноември 1991 г. по дело Technische Universität München, C-269/90, Recueil, стр. I-5469, точка 14 и Решение от 6 ноември 2008 г. по дело Нидерландия/Комисия, C-405/07 P, Сборник, стр. I-8301, точка 56).
- 108 От всички гореизложени съображения следва, че второто правно основание трябва да се отхвърли.

По третото правно основание, изведено от валидността на общия извод, до който стигат Съветът и Комисията

- 109 В третото си правно основание Съветът се позовава на точка 160 от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд приема, че мотивите за отказ да се предостави СПИ, изложени в съображения 13, 14 и 17 от спорния регламент, не могат, макар и взети в тяхната цялост, да обосноват този отказ, тъй като грешките, констатирани по отношение на всеки от тези мотиви поотделно, опорочават и общия извод, до който стигат институциите в това отношение. Без да посочва конкретни доводи, Съветът само поддържа, че тази констатация на Общия съд е опорочена от същата грешка като тази, която опорочава извода на Общия съд, оспорен с първото и второто правно основание за обжалване.
- 110 Доколкото обаче бе констатирано, че нито едно от тези две правни основания не е основателно и че Съветът не е посочил нито един конкретен довод в подкрепа на третото си правно основание, последното също трябва да бъде отхвърлено.
- 111 Поради това жалбата трябва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

- 112 Съгласно член 122, първа алинея от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, той се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 69, параграф 2 от посочения правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Xinanchem и Audace са направили искане за осъждането на Съвета и последният е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски, включително разноските по обезпечителното производство.
- 113 Съгласно параграф 4, първа алинея от посочения член 69, Комисията, встъпила страна в първоинстанционното производство, понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски, включително съдебните разноски по обезпечителното производство.**
- 3) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.**

Подписи